

“DEMOKRATSKI STRANKI PRETI RAZKOL”—RASKOB

**ČE SE SEVER IN JUG NE BOSTA
ZEDINILA GLEDE PROHIBICIJE,
JE RAZKOL NEIZOGIBEN**

Po mnenju predsednika narodnega odbora demokratske stranke bi bilo najbolje, če bi se predložilo vprašanje prohibicije narodu v presojo. Prohibicija ne sme predstavljati politične sporne zadeve. — V slučaju razkola v demokratski stranki, bi se pojavila tretja, nova, liberalna stranka.

WASHINGTON, D. C., 5. januarja. — John J. Raskob, predsednik demokratskega narodnega odbora, je danes objavil svoje poročilo, ki bo v soboto predloženo odboru. V poročilu pravi, da je treba vprašanje glede prohibicije ponovno predložiti narodu ter mu dati priliko glasovati o njem. Raskob je mnenja, da narodni odbor ne bo odobril njegovega predloga, kajti to je stvar narodne konvencije.

Svoje priporočilo je zato tako zgodaj objavil, da bo imela demokratska stranka priliko razpravljati o njem.

Raskob noče, da bi zavzela njegova stranka v svoji platformi stališče napram prohibiciji, pač je pa njegova želja, da bi se demokratska narodna konvencija izrazila za predložitev te zadeve narodu.

— Ako ne bo prohibicija odstranjena kot politična sporna zadeva, — je rekel Raskob, — se bo demokratska stranka razkrojila. Demokratje južnih držav se bodo odcepili od demokratov v severnih državah. V tem slučaju bi nastala tretja, liberalna stranka. To je mogoče preprečiti edinole v slučaju, če se demokratje, ki hočejo ohraniti Jeffersonovo stranko, združijo in sprejmejo edinstven program.

— Nekateri pravijo, — je nadaljeval Raskob, — da ne bo igrala pri prihodnji predsedniških volitvah prohibicija nobene vloge. Zatrjujejo, da bo kruh, ne pa pivo poglavitna parola. To je nemara res, navzlic temu pa ni nobenega dvoma, da je prohibicija zadeva, s katero se bo bavila demokratska narodna konvencija.

— Nekateri demokratje zahtevajo preklic osemnajstega amandmента. Drugi žele, da bi bila dovoljena prodaja piva in vina. Jaz sem odločno proti vsem takim in podobnim predlogom. Prohibicija je ustavno in socialno vprašanje obenem. Nad vse ne-spametno bi bilo, če bi demokratska narodna konvencija to vprašanje ignorirala, ali če bi priporočila samo izvajanje ustavnih določb.

Njegov predlog za izpremembo ustave v toliko, da bi imela vsaka posamezna država pravico določati glede prodaje alkoholnih pijač, bi moralo odobriti šestinideset držav. Potem bi se moralo v vsaki državi vršiti ponovno glasovanje, če naj država dovoli prodajo alkoholnih pijač ali ne.

Ko so ga vprašali, če misli živeti toliko časa, da bi 36 držav sprejelo njegov predlog, je rekel, da je vsikdar pripravljen staviti dve proti eni. Suhači vedo, kako bi narod odločil, in baš zato se tako vztrajno protivijo njegovemu predlogu.

Raskob je dostavil, da so vse amandmente k zvezni ustavi izsilile “organizirane manjšine”.

“GLAS NARODA” — List slovenskega naroda
v Ameriki — Naročajte ga!

Vsi indijski voditelji so v ječi

DUHOVNIK VODI BREZPOSELNE V WASHINGTON

Rev. Cox vodi brezposelne v Washington. — Naložili so se na polomljene automobile. — Seboj nosijo živež.

Pittsburgh, Pa., 5. januarja. — Coxova armada brezposelnih se je napotila v Washington, da zahteva delo.

Več kot 20 blokov je bilo polnih radevednežev, ko je katoliški duhovnik James R. Cox korakal na čelo brezposelnih delavcev, ki so na potu v Washington.

Po Coxovem mnenju šteje njegova “armada” 45.000 ljudi.

Napolnili so nad 600 avtomobilov, med katerimi je bilo mnogo polomljenih, več sto pa jih hodi peš.

Med njimi so tovarniški delavci, majnerji, železniški delavci in uradniki. Vsak ima s seboj plah-to in živež za en teden. V karavanah je petnajst tovornih avtomobilov s kruhom. V Washington bodo prišli v četrtek.

OD MORGANA ZAHTEVAJO POJASNIL

Senator Johnson zahteva natančne podatke o Morganovih posojilih tujim državam. — Lamontovo poročilo ni bilo popolno.

Washington, D. C., 5. januarja. Senatni finančni odbor je pozval J. P. Morgan Co., da poda natančnejše poročilo o dobičku za posojila \$1.807.000.000 tujim državam.

Senator Johnson pravi, da to-zadevno poročilo Thomasa W. Lamonta ni bilo dovolj natančno.

Washington, D. C., 5. januarja. Senat preiskuje posojila ameriških bankirjev tujim državam po vojni. Bankir Dillon bo med vsemi pričami najtančnejše izpraševan.

Poleg Morganove banke je največ posojila Chase National Bank in njen predsednik Winthron W. Aldrich je poklican pred finančni odbor, da izpove, kar ve o posojilih.

ANGLEŠKA CERKEV NE POROČA RAZPOROČENCEV

London, Anglija, 5. januarja. Cantanburški nadškof je poslal svojim duhovnikom pastirski list, v katerem naroča, da naj ne poročajo ločenih ljudi ali pa oseb, ki niso bile krščene.

Želja nadškofa je, da zakončenega moža ali ločene žene ne posveti duhovnik v cerkvi, dokler je eden ločenih še živ. Ravno tako je želja nadškofa, da noben duhovnik ne poroči oseb, ki še ni bila krščena.

CHICAGO NIMA DENARJA ZA ŠOLE

Ako vlada ne dovoli podpore, bodo učili otroke po radiju. — 14.000 učiteljev ni dobilo plače.

Chicago, Ill., 5. januarja. — Drugo največje mesto v Ameriki, Chicago, ki dolguje svojim 14.000 učiteljem dvajset milijonov dolarjev na plačah, je sklenilo, da bo poučevalo otroke po radiju, ako ne bo država privolila podpore. Učitelji se nahajajo v skrajni bedi in en učitelj je izvršil samomor, ker ni mogel preživljati svoje družine.

Sole v treh predmestjih, vključno Glencoe, kjer žive milijonarji so zaprte. Zapri to tudi devet večernih šol.

Župan Cermak je imel nagovor na 30.000 učiteljev in jim je povedal, da nima nikakega upanja za skorajšnje izboljšanje položaja.

Ako vlada kaj ne ukrene in si eer kmalu, bo pol milijona otrok brez pouka. Zato je mestni odbor izdelal načrte za poučevanje otrok po radiju.

Vsi mestni uslužbeni od župana pa do vratarja so dobili od 20 do 27 odstotkov znižano plačo. Vsi mestni uslužbeni bodo delali po šest ur na dan, razum policistov in ognjegašev, ki pa bodo zato dobili dajše poštinitve.

WASHINGTON JE DOVOLJ POZNAN

Washington, D. C., 5. januarja. Ko je govorilo nad dvajset poslanecev, je slednjič poslanska zbornica sklenila, da je Washington dovolj poznan v Ameriki, kot pa da bi bilo treba trošiti skoro milijon dolarjev za obhajanje dvestoletnice njegovega rojstva.

Bila je dolga debata, da bi vlada privolila izdati za Washingtonovo proslavo še četrta milijona dolarjev.

Senator George Huddelston iz Alabame je rekel:

— George Washingtona ni treba proslavljati, da bi pošiljali njegove slike po deželi. Boljše bi bilo, da bi otroci v mojem okraju dobili hlebec kruha, kot pa Washingtonovo sliko.

VOLK PRED BELO HIŠO

Washington, D. C., 5. januarja. Včeraj so prepadli prerijskega volka izpred Bele hiše.

Gordon Rains, ki se je z motornim kolesom, peljal mimo Bele hiše, je zagledal neko psu podobno žival, ki je šla proti Beli hiši.

S pomočjo nekaterih šoferjev in razvažalcev mleka se mu je posrečilo vjeti žival, kar se je po-zneje izkazalo, da je kajot, ali prerijski volk.

V ZNAMENJU ČASA

Washington, D. C., 5. januarja. Senator Royal S. Copeland iz New Yorka je popisal bedo brezposelnih v New Yorku z naslednjimi besedami:

— Na farmi lahko zakolješ petelina, toda če pride lakota v New York, ne moreš drugega grizti kot ulični tlak.

RODOVITNO POLJE ZA KOMUNISTE

Pomanjkanje v Harlanu je nudilo komunističnim agitatorjem rodovitno polje. — Majnarji so bili prisiljeni slediti agitatorjem.

Frankfort, Ky., 5. januarja. Nasilje in lakota v Harlan premogarskem okrožju je nudilo rodovitno polje za apostole radikalizma in zastopnike J. W. W., National Miner Union in International Labor Defense.

Brezposelnim premogarjem so rekli: Pridružite se nam in priskrbeli vas bomo za živežem i obleko za vas in vaše družine.

In majnerji so se jim pridružili.

Predsednik 19. okraja United Mine Workers of America William Turnbasser zatrjuje, da so lastniki rovov pozvali komuniste v namenu, da razbijajo unijo in nahnjajo ljudsko mišljenje proti premogarjem. Mnoge priče so preiskovalnemu odboru gubernierja Sampsona izjavile slično.

Serif Blair je pri preiskavi izjavil, da ni nikdo preganjal raznašalec komunističnih pamfletov. Ricea, dasi je bilo policiji znano, v kakem poslanstvu se nahaja v okraju. Pač pa je bilo aretiranih več premogarjev, ki na sebi niso imeli druge krivde, kot da so deputiji pri njih našli komunistične spise.

Preiskovalna komisija je do-gnala, da so mnogi premogarji, ki so se v sili pridružili J. W. W. in National Miners Union, pozneje zopet odstopili, toda so izgubili delo in ga v onem okraju ne morejo dobiti.

Premogarji so bili vsled pomanjkanja prisiljeni pridružiti se radikalni organizaciji, ker jim je bilo obljubljeno, da bodo dobivali vsi dovolj živeža in obleke. Farmer Pope je izpovedal, da je nekoga dne v eni vrsti hiš našel tri majhne otroke, ki so umirali vsled pomanjkanja.

— Ali dobivajo kaj mleka? — je vprašal predsednik komisije Popeja.

— Ne. Žive samo ob koruznem kruhu. — Nato pa pristavi: — Ljudje, katerih otroci so umrli, niso imeli toliko, da bi pokopali svoje mrtiče. Prosili so okrajno gospodsko, da bi jih pokopala, toda ni jim dovolila niti krst.

— Zakaj?

— Oblast je odgovorila, da je bilo sklenjeno, da oblast ne pokoplje nobenega ubožca, razum če je umrl v ubožnici. Sosedje so nabrali nekaj desk, zbili zaboje in mrtiče pokopali. Eden je bil pokopan na bližnjem pokopališču, dva pa v Tennessee.

Načelnik preiskovalne komisije je rekel okrožnemu državnemu pravdniku, da je prejel mnogo pritožb proti deputijem, da so zelo surovo postopali s premogarji in je zahteval, da državni pravdnik strogo postopa proti vsem, ki so prestopili meje svoje oblasti.

ADVERTISE
in “GLAS NARODA”

BOJKOTIRANJE ANGL. BLAGA SE VRŠI Z VSO DOSLEDNOSTJO

BOMBAY, Indija, 6. januarja. — Danes zjutraj ob petih je začela angleška policija sistematično aretirati voditelje indijske kongresne stranke. Policisti so hodili od hiše do hiše ter pošiljali aretirance na velikih tovornih avtomobilih v policijski stan. Najprej je bil aretiran krajevni načelnik stranke Nangindas Moxter. Pol ure pozneje so odvedli v ječo Vithalbala Patela, bivšega predsednika indijske zakonodajne skupščine.

Bombay, Indija, 5. januarja. — Vse kaže, da bodo angleške oblasti z vso silo nastopile proti pasivnemu odporu milijonskega indijskega prebivalstva.

Posebno važne odredbe so bile izdane v Bombay, Kaukutu, New Delhi in v severozapadni provinci Rejputana.

Poleg Mahatme Gandhija so bili aretirani vsi voditelji kongresne stranke. Oblasti so prepovedale plačevati prispevke v strankine fonde. Nadalje so prepovedana vsa ljudska zborovanja in postavljanje piketov pred angleškimi trgovinami.

Samo v Kalkuti je bilo razpuščenih 45 indijskih organizacij.

Pristave Gandhija pa niso vse te odredbe popolnoma nič omajale. Pokore se njegovi zapovedi, odločno bojkotirajo angleško blago.

V protest proti aretaciji Gandhija, bodo Indijci bojkotirali tudi tri komisije, ki bodo došle konec tega meseca iz Loidona v Indijo v namenu, da preiščejo razmere.

POVODNJI V NEMČIJI

Železniški tiri so razdejani. — Več jezov je odnesla voda. — Večja nesreča, kot ob povodnji leta 1909.

Berlin, Nemčija, 5. januarja. Iz vseh krajev Nemčije prihajajo poročila, da je voda razrla več jezov, preplavila železniške proge in jih mnogo razdrila. Zadnje čase je v Nemčiji zelo deževalo, zdaj pa je zopet nastalo nenavadno mlo vreme.

Na Saksonskem je voda dosegla večjo višino, kot pa ob veliki povodnji leta 1909. Blizu Karlsruhe je vlak komaj ušel nesreči, kajti komaj je vlak odpeljal, je voda odnesla železniški tir.

POSLOPJE ZA RAZNO UPORABO

Missoula, Mont., 5. januarja. — Staro Misoula poslopje, ki je služilo mestu v različne namene, so pričeli podirati.

Najprej je bilo poslopje, ki je bilo zgrajeno leta 1873, šola, nato cerkev, bolnišnica in nazadnje eodišče.

Jezuiti so poslopje zgradili kot del svojega misijona in sicer za šolo. Pozneje so jezuitje napravili bolnišnico. Po več letih pa je bilo v poslopju nastanjeno sodišče.

KRVAVENJE KOŽE BO BAJE OZDRAVLJENO

Profesor je dobil drugo kri. — Dalo mu jo je trideset učencev. — Zdravniki upajo, da bo ozdravel.

San Francisco, Cal. 5. jan. — Pet dni so zdravniki rabili, da so nadomestili kri 65 let staremu vsenčliskemu profesorju Thomasu F. Sanfordu, ki je imel krvno bolezen, da mu je telo krvavelo skozi kožo. Zdravniki so ga v skrajnem slučaju operirali in njegovo življenje je bilo sedem dni v nevarnosti.

Ako bo profesor Stanford ozdravel, se ima zahvaliti tridesetim svojim učencem, ki so mu dali svojo kri. Operacijo je izvršil dr. Vern Ross.

Zdravniki v bolnišnici so poznali Stanfordovo bolezen in so prišli do zaključka, da ga more le operacija rešiti smrti. Kot sedaj izgleda, bo Stanford ozdravel.

USMRTL ZENO IN SEBE

Fairview, N. J., 5. januarja. — Hugo Schmides, florist, star 65 let, je videl, da mu trgovina s evetlicami peša in ker se je bal, da popolnoma propade, je ustrelil svoje 60 let staro ženo Katarino, nato pa samega sebe.

Njegov uslužbenec, Alex Thunberg, ju je našel mrtva v spalni sobi. Poročena sta bila šest let in oba sta bila prej ločena.

KLOBUK GA JE REŠIL SMRTI

Denver, Colo., 5. januarja. — Zdravniki skušajo rešiti življenje majnerja Johna Fleminga, ki je padel 70 čevljev globoko v majni in si je rešil življenje samo zato, ker je nosil cilinder.

Pred enim tednom je Fleming padel v rov, ko je ravno pripravljaj, da z dinamitom razstrelji premog. Padel je na glavo. Njegov klobuk ga je obvaroval, da si ni zlomil vratu, toda njegova hrbenica je zlomljena.

Po padcu je bil še pri zavesti in se je seplazil v stranski rov. Nato se je dinamit razstrelil in premog je zasul rov, katerega je ravno prej zapustil.

Drugi majnerji so ga našli in ga odnesli domov. Zdravniki so našli, da je poškodovano samo meso, ki veže vrat s hrbenico.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President

L. Benedit, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Na četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli posiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

POT NAVZGOR

Iz izjav mož, ki igrajo v finančnem in trgovskem svetu vodilno vlogo, je razvidno, da se bo gospodarski položaj v letu, ki se je baš začelo, izboljšal.

Izboljšanje bo sicer le polagoma napredovalo, toda poglavitna stvar je, da se razmere ne bodo slabšale in da je konec prejšnjega leta dosegla depresija svojo najnižjo raven.

Možje, ki obetajo boljše čase, nikakor nimajo namena nasuti ljudem peska v oči.

Ravnatelj Merchants Association, ki so samo treznomisleči trgovci, vidijo v vseh panogah trgovskega življenja, v bančnem poslovanju, tekstilni industriji, industriji jekla ter v stavbinski industriji jasna znamenja, da se je začel svet dvigati iz depresije in da bo napočilo nove razdobje gospodarskega procveta, če bo, da, to je vprašanje — če bo politike slednjič srečala pamet.

Mednarodni dolгови so zaenkrat še vedno največji problem.

Velebankir James Speyer je z jasnimi besedami opisal poglavitne ovire gospodarske obnove.

— Razveseljivo dejstvo je, — pravi Speyer, — da se je leta 1931 ameriški narod slednjič vendarle pričel zavedati, da se naša dežela ne more vrniti k normalni prosperiteti, dokler se nahaja v stiski ostali civilizirani svet. Vsled modernih sredstev je postal svet gospodarska celota. Vsi se nahajamo v istem čolnu, dočim plava čoln na razburkanih valovih finan in gospodarstva. Nekateri imajo v tem čolnu boljše, nekateri slabše sedeže. Toda gunganje čutimo vsi.

Speyer opozarja na posledice mirovnih pogodb, ki so razdelile Srednjo Evropo v male države, kojih vsaka se je obdala z visokim carinskim zidom.

Sedaj se ne vpraša več, če se je posrečilo Ameriki napraviti svet varen za demokracijo. Gotovo je le, da Amerika ni ustvarila sveta, v katerem bi se dalo boljše in lepše živeti.

Po Speyerjevemu mnenju bi se dalo rešiti industrijske in finančne probleme te dežele s tem, da bi pomagali železnici, preuredili stare protitrušne postave ter omilili prohibicijske določbe.

Marian Pfeifer, New York:

MISLI ZA UBLAŽITEV BREZPOSELNOSTI

Vsaka stvar ima svoj vzrok, vsaka bolezen svoj izvor. Kar velja za fizične pojave velja tudi za gospodarstvo. Danes vlada po vsem svetu silna brezposelnost, splošna gospodarska depresija in mučna negotovost. Sestajajo se konference, zbirajo se sivolasi državniki, da omilijo posledice sedanje gospodarske krize, da omilijo brezposelnost in preprečijo vse bolj grozečo katastrofo. Treba je priznati, da so države mnogo storile, da preprečijo katastrofo, da se dosedanja kriza omili, vendar so šle pri tem ločeno v boj ali pa celo ena proti drugi. Taka akcija je morala biti že sama po sebi obsojena na neobstoj.

Brez odkritosrčnega sodelovanja vse države je rešitev sedanje svetovne krize nemogoča. Egoistične samoohranbene mere ne bodo rešile sedanje gospodarske krize, ne milijone brezposelnih ljudi in bede. Človeštvo mora prenehati enkrat za vselej s samo morilno politiko sovraštva, nezaujanja in zavisti. Vsi smo ena velika družina od zemlje do zemlje, od morja do morja. Razvoj prometnih sredstev moderne tehnike, cizurina modernega gospodarstva je človeštvo tako približal, da danes lahko govorimo o svetovni gospodarski krizi, o svetovni brezposelnosti. Če ta dejstva sama navajajo na misel, da je človeštvo postalo nedeljiva celota, ki občuti in reagira na trpljenje manjšega dela. Čemu torej trgati to celoto in sejati med narode sovraštvo in nezaupanje? Svetovna vojna nas je dovolj poučila kaj pomenijo te razdiralne sile, ki danes razkrajajo človeštvo in mu pripravljajo toliko nepotrebnega gorja.

Zakaj se države danes oborožujejo, zakaj uničujejo druga druga gospodarsko stanje? Zato, ker si ne zaupajo in ker se sovražijo. Od velike svetovne gospodarske krize so prizadete vse države. Ni ti ena ji ni ubežala. Kaj bi bilo bolj naravnega, kakor da bi se vsi prizadeti združili k skupnemu delu za obstoj človeštva. Sile, ki so bile naprjene druga proti drugi in vodile cele narode do nepopisnega gorja, morajo kreniti v drugo smer.

Danes se svet mrzlično oborožuje, ker se sovraži. Zato je potrebno, da se najprej duhovno razoroži, medtem pa delati na materialno razorožitev. S tem bi nastalo pomirjenje v svetu, občutek varnosti bi se ojačil, ogromni kapitali bi se vrnili k produktivnemu delu, kar bi zelo zmanjšalo sedanjo brezposelnost. Potrebno pa je, da si osvoje to načelo vsi državniki. Vzgoja mladine mora postati pacifična in človečanska. Poznati moramo v človeku svojega brata, ki z nami trpi in živi in potem še le drugo. Ko to dosežemo, bo prišlo drugo samo po sebi.

Najvažnejše naloge bodočnosti pa so:

— Osvooboditi svetovno trgovino in industrijo vseh poveljnih bremen in jo prilagoditi resničnim potrebam svetovnega gospodarstva. Zato moramo brezpogojno zbrisati ali pa vsaj zmanjšati vojne dolgeve. Teh ne more nihče več plačevati, novi krediti pa so samo začasna pomoč brez pravega bančnega efekta. Kajti države bodo na ta način vsak dan bolj zadolžene na povračilo posojila pa ni nobenega izgleda, če bo kriza še nadalje trajala in polom je neizbežen. Operacija bo sicer bolesta in težka, a zdrava. Osvooboditev državnih proračunov, plačevanje ogromnih obresti in amortizacijskih obrovov, s katerimi se omogoči znižanje davkov, kar bo zopet omogočilo industriji in trgovini znižanje cen in tako ojačilo kupno moč konzumenta. Večja potreba blaga bo dvignila produkcijo in zmanjšala brezposelnost. Dosedanji moratoriji ne koristijo ničesar. Svet mora imeti gotovost, da je enkrat za vselej odvezan neznosnih poveljnih bremen. S tem bi se človeštvo odahnilo in dobilo veselje do dela za se in ne za mrtve brezplodne milijarde vojnih dolgov, ki leže v papirjih v železnih blagajnah. Obubožanje prebivalstva na eni strani je povzročilo nagomiljenje zlata na drugi strani. S tem so na-

stale valutne perturbacije, ki one mogočajo državam z nizko valutno, kupovati od držav z visoko valutno. Prve države so finančno prešibke, da bi dvignile življenjski standard svojega prebivalstva in oživele gospodarstvo. Od tega pa nimajo države z visoko valutno ničesar. Ne morejo izvažati, ker so njihovi kupei obubožali. Posledica tega pa je brezposelnost v državah z visoko in nizko valutno. Zlato mora enakomerno krožiti, kakor kri v človeškem telesu.

Da se to doseže, je potrebna svetovna valutna unija z enotnim denarjem, ali pa svetovna stabilizacija sedanjih valut. To bi se doseglo z mednarodnim dogovorom, ki naj ga sklenila mednarodna valutna konferenca in odobrile prizadete države. Če pride do načelnega sporazuma v tem vprašanju, se bodo pota za izvršitev tega načrta našla sama po sebi. Z ureditvijo valutnega vprašanja, bi prenehala konkurenca v svetovni trgovini in industriji. Odpadli bi vsi dumpingi, ki se izvažajo izključno na škodo prebivalstva, ki mora delati s podaljšanimi urniki in nizkimi plačili. Sedanje izkoriščanje delavstva, kmetskega prebivalstva in uradništva zaradi svetovne krize se mora nehati. Kupna moč prebivalstva se mora zvišati in delovna moč prebivalstva odnosno urnik se mora skrajšati.

Zaradi brezposelnosti se ne sme ubijati kupne moči tistega dela prebivalstva, ki se dela. S podaljšanim urnikom se večja brezposelnost. Industrija dela za maso! Ta masa pa mora biti ekonomsko trdna in zdrava, da konsumira. Dolgotrajno in slabo plačano delo ubija ljudi moralno in materialno. Skrbeti moramo za zdravo in zadovoljno človeštvo in samo tako si bomo vzgojili človeški rod, ki bo imel veselje do dela in bo vedel, da dela za svoj blagor in blagor svojih otrok.

Predvsem pa poudarjam, da je treba popolne razorožitve, ki se da doseči takole:

Vse evropske kakor izven evropske države morajo pristati na izjavo, glasom katere se odpovedujejo za dobo petih let vsakega nadaljnjega oboroževanja. Kakor izkazuje statistika, so vse evropske kakor izvenevropske države v zadnjem desetletju potrošile za oboroževanje 15 milijard dolarjev. Kakor hitro pa vse te države odstopijo od vsakega nadaljnjega oboroževanja in poprej v oboroževanje investirani kapital uporabi v gradnjo cest, bolnic, šol, zavetij in obče koristnih državljskih naprav, bi se dalo čez noč zaposliti ves danes brezposeln element. S tem bi se postavil najmočnejši jezik proti prodirajočemu nezadovoljstvu delavstva. Odpadli bi ogromne brezposelne podpore, ki bi se uporabljale za znižanje davkov odnosno za znižanje proračunov.

Kapital, kateri pa se je do danes investiriral v oboroževanje, je popolnoma mrtve in ne nudi nikakih obresti.

Treba je znižati prezenčno stanje vojaštva in skrajšati kadarski rok, pri čemer bi se zopet hranile ogromne milijarde. Treba je revidirati vse podpore za brezposelnost, katere se mnogo izrabljajo od strani onih, katerim delo smrdi. Uveljavi naj se zakon, ki onemogoča možu in ženi istočasno preživljanje potom državnih službe. Vsi upokojenici s penzijo pa morajo biti izključeni od vsake privatne kakor državne službe.

Osnuje naj se svetovna organizacija za pomoč pasivnim krajem oziroma po elementarnih katastrofah prizadetim državam in se jih podpre z živili in agrarnimi produkti. Tako pa se danes letno uničuje ogromne množine živil in agrarnih produktov, ker ni potrebnega kritja za prevoz v pasivne kraje. Tako pomoč prevoza pa bi morala omogočiti zgoraj mišljena organizacija. Izdajo naj se zakonske odredbe, ki prepovedujejo ali vsaj onemogočajo vsako veseljačenje za dobo enega leta.

Najvažnejši faktor v svetovnem gospodarstvu je pač človek. Dvignimo ga moralno in materi-

Dopisi.

Barberton, Ohio.

Na božični dan so prišli nekateri prijatelji in prijateljice obiskat ugledno družino Mr. Antona Polha, st. živčnega na 63 N. W. 15. cesti.

Kot običajno, so si segli v roko ter si večili praznike. Nato so se začeli pomenkovati o raznih zadevah, in pogovor je nanesel tudi na naše ljudi v stari domovini, ki so tako nesrečni, da morajo živeti pod laškim jarmom. Neki rojak iz Barbertona je pred kratkim vprašal neko slovensko uradništvo v Clevelandu, če bi bilo mogoče potom časopisa poslati voščila in pozdrave na Primorsko in Notranjsko. Odgovor se je glasil, da ne. Tedaj vstane zavedni Kraševci, Mr. John Bevič, in pravi: — Ker našim rojakom ne moremo olajšati njih trpljenja, jim že vsaj izrečimo globoko sožalje. Mi, ki se nahajamo v naši novi prosti domovini, se moramo nekako oživeti in zbližati.

Nekaj sličnega so povedali tudi hišni gospodar Polh, Mrs. Jenne Penko, st., in ostali.

Nato so se domenili Mr. Anton Polh, ml., Mr. John Smrdel in Mr. Joseph Čič, da godo naslednjega dne obvestijo o tem kar naj več družin. Naslednjega dne so se podali na delo, in prvi se jim je pridružil Tony Stopar. Šli so od družine do družine ter rekli, da bo zvečer ob 7. uri sestanek na domu Mr. Antona Polha, ml., Shannon Ave., št. 944. Ker pa v tako kratkem času ni bilo mogoče vseh obvestiti, naj oni, ki niso bili obveščeni, oprostite. To so družine, Putz, Frank Vičič in Čermelj. Na sv. Štefana večer se je zbralo kakih sto rojakov in rojakinj. Navzoča je bila tudi ugledna družina Franka Krebela, ki je tukaj na obisku ter Mrs. Antonia Popich iz Clevelanda.

Kot govornik je nastopil Mr. John Učič ter v jedrnatih besedah razložil program. Prihodnji sestanek je bil določen za naslednji dan. Da ni bilo brez posvetnih dobrot, ni ni treba omenjati, za srbeče pete je pa skrbel znani godec M. John Spetich.

Naslednjega dne je bila še večja udeležba. Ustanovili smo klub

juno: Dajmo mu občutek, da je srečen in svoboden in da dela v svoji in svojih otrok korist. Pogrešimo sovraštvo, ki nas deli in ubija. Človeku pa vlijmo novo vero v sebe in v svet, da smo vsi ena sama velika družina.

Taka ljubezen do bližnjega, bi olajšala delo za blagor človeštva. Te misli naj vodijo državnike in vse ljudi tega sveta za ublaženje velike nesreče, ki preti človeštvu. Treba je moralne preureditve človeške družbe, ki naj bi vstvarila medsebojno zaupanje in samo tako se bomo rešili pred grozečo katastrofo.

"Kras", in izbran je bil sledeči odbor: predsednik John Smrdel, podpredsednik Toni Stopar, tajnik Frank Smrdel, blagajnik Joseph Čič, zapisnikar Josip Učič, predlagatelj John Učič; nadzorniki Andrew Blažič, John Stopar, Mary Mekina, Leopold Stigel, Organizator Anton Polh, ml. Prihodnja seja se vrši 24. januarja na domu Mr. Johna Speticha. Svrha kluba je tesnejše sodelovanje in gojitev družabnosti.

V Barbertonu je veliko število Slovencev. Ena tretina jih je s Krasa in iz Primorja, dve tretjini jih je pa iz Slovenije oziroma Jugoslavije, kjer uživajo njihovi ljudje popolno svobodo. Med rojaki v Barbertonu vlada najlepša sloga. Pred šestimi meseci je bil tukaj izposlovan protest proti laškemu nasilju, in protestirali smo vsi brez razlike, bodisi rojaki iz Julijske Benečije bodisi eni iz Jugoslavije.

Upamo da bodo tudi zabavnemu klubu "Kras" vsi naklonjeni, zakar se že vnaprej zahvaljujemo in bomo skušali o priliki vrniti.

Josip Učič.

GENERAL KUTJEPOV ZOPET STRAŠI.

Senzacija, ki jo je potreba presojati z največjo rezervo, začena zopet oživljati. Še vedno je zagodeto vprašanje, kako se je zgodilo z ruskim generalom Kutjepovim, ki je brez sledu izginil iz Pariza. Francoski tisk je te dni zopet poglavlje fantastično zadevo. O aferi generala Kutjepova je baje poučen neki Andre Collin, ki sedi v Parizu v preiskovalnem zaporu. Po njegovem pripovedovanju je postal general Kutjepov žrtve nekega Mullerja in njegove ljubice ruske plesalke Souje Kuzove. Povabila sta ga v hotel in ko je prišel, sta mu dala v podpis listino neznatne vsebine. General listine ni hotel podpisati in zato sta ga baje ubila, truplo pa odpeljala v Fontainebleau, kjer sta imela najeto vilo. Tam sta umorjenega generala zakopala v kleti.

Policija je uvedla preiskavo tudi v tej smeri in ugotovila, da je bil Kutjepov res znan z Mullerjem, ki se je z njim večkrat sestajal in posvetoval. Toda v Fontainebleau so njegovo truplo zaman iskali. V novi verziji o zagodetni usodi generala Kutjepova je najbolj čudno ime Muller. — Znano je namreč, da je bil general Muller oficijelni Kutjepov namestnik, ki je po šefovi smrti prevzel njegove funkcije. Najbrž gre za nekoga z istim priimkom.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Zdravstvenih državah.

Peter Zgaga

— Ali mi ne bi hotel pomagati pri izbiri blaga za novo obleko?
— Misliš, da imam boljši okus?
— To ne, ampak boljši kredit.

Žena: — Ali greš danes zopet od doma? Pred leti, ko sva se poročila, si mi zatrjeval, da sem ti več kot ves svet.
— Mož: — Od takrat sem zelo razširil svoje zemljepisno znanje.

Potnik pride v hotel in zahteva sobo:

— Koliko se plača pri vas za enkratno prenočevanje?
— To je odvisno od lege.
— Če ni radi tega morda bolj drago, jaz spim vedno na hrbtni.

— Povedal sem vam že, da pomeni za vas vsak kozarac alkohola, ki ga spijete en dan življenja manj, — je rekel zdravnik.

— Ni mogoče, gospod doktor, saj bi potem moral umreti že pred več stoletji!

— Zakaj si pa ne vzamete zagovornika? — vpraša preiskovalni sodnik obtožena.
— Ne, gospod sodnik, povedati hočem vse po resnici.

— Že šestih te prosim, da mi vrneš posojeni denar.

— To vendar ni tako hudo. Jaz sem te moral prositi najmanj dvajsetkrat, predno si mi ga posodil.

— V zadnjem času neprestano tako tarnate. Kaj pa vam je?

— Ah, strašno nesrečen in bolan sem. Neprestano me trga po ušesih, obisti mi nazajajo, v členkih zavija...

— Oprostite, vendar, dragi prijatelj, — ga prekinje drugi, — imeti merate res železno zdravje, da morete vse to zdržati in prenašati.

— Žena te je v bolnici gotovo obiskala.

— Kaj še, saj je tudi ona ležala v bolnici.

— Kaj oba da sta ležala v bolnici?

— Da, toda preprič je začela ona.

— Gospod notar, prihajam k vam, da napišem svojo zadnjo voljo.

— Kako to? Saj se jutri ženite.

— Baš zato, Danes je moja volja zadnja, ker bo jutri veljala samo ženina volja.

— Gospod stražnik, tamle na vogalu sta skočili v lase dve ženski.

— Kaj me briga, to ni moj revir.

— Toda, ona je vaša žena.

— No, petem se pa Bog usmili druge.

Pesimist je navadno človek, ki posodi optimistu denar.

— Včeraj ste nas prosili, gospod profesor, naj vas danes opozorimo, da nam boste predavali o človeških možganovih.

— Nikar me ne motite, zdaj imam v glavi druge stvari, ne pa človeških možganov!

— Ali nimate na prodaj psa, ki bi bil podoben hrču, pri tem bi bil pa debel, imel noge kakor jazbecar in glavo kakor buldog?

— Ne gospod, take lepe eksperimente pomečemo v vodo, čim se zležejo.

Nekateri pravijo, da zamorejo zavezniki plačati svoj dolg Ameriki le z denarjem in z blagom. Najbrž z blagom, ki ga ne pustimo v deželo, in z denarjem, ki ga ne pustimo iz dežele.

Sednik je rekel priči: — Pravite, da vas je obtoženec z debelim železnim drogom udaril po glavi. Hm, to je pa malo čudno. Zdravnik vas je preiskal, pa ni mogel najti na vaši glavi nobene poškodbe.

— Glave, hvala Bogu, nimam poškodovane, toda železni drog pogledajte, kako se je skrivil.

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Vsakovrstne
KNJIGE
POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO
se dobi pri

"GLAS NARODA"
216 W. 18th Street New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3878

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MIHAIL ZOŠČENKO:

HIPNOZA

S ponosom lahko rečem, tovariši, da vse svoje življenje nisem ubil noga zdravnika. Niti udaril nisem nobenega.

Z enim zdravnikom sva se res spoprijela, toda razen besedne diskusije z vihtenjem predmetov ni bilo med nama nič takega nadnaravnega. Niti s prstom se ga nisem dotaknil, vruga plešastega, čeprav so me, po pravici povedano, roke zelo grbele. Samo zavednost me je zadržala, bgame, sicer bi ga bil krenil.

Ta popolna zavednost mi tudi ni dovolila dotakniti se njegove medicinske soproge.

Ona, bratci moji, me je pa zelo neakuratno potiskala iz predsobe. In se dila se je, pošast, da sem jo dregnil pod rebra. Take babe, bratci moji, pa se ne utegneš dregniti pod rebra, ko te že zajaha in prija na tebi do ogle.

Prišel sem pa k temu zdravniku po najnujnih opravkih, prijatelji moji. Na hipnozo — sugestijo sem prišel. Prilil sem ga, naj mi sugerira, da bom nehal kaditi. Prijela me je namreč taka strast, da vam ne morem povedati. Kadim vsako minuto, pa mi je še premalo.

I denar gr je v nič! Jezik oteka.

Pa sem se napotil po nasvetu k temu zdravniku in mu pojasnil zadevo.

— To, pravi, se da pa hitro odpraviti.

Posadil me je v naslanjač, mi velel vzeť iz žepa mahorko in začel mi je mahati pred nosom z roko in nekaj šepetati.

In naenkrat me je zares obšla slabost. Samo ena misel mi tiči v glavi — da bi le mahorko ne pozabil na mizi, mislim.

Ta čas se pa je oglašil zdravnik: — Končano. Sugeriral sem vam, kar je bilo treba. Seanca lečenja je končana.

— No, — pravim, — hvala vam. Potegnil sem iz žepa denar, mu plačal in se napotil nazaj.

Na stopnicah me je pa začelo naenkrat skrbeti.

— Križ božji, — si mislim, — koliko neki sem plačal temu vragu, bog mi daj dober spomin!

In pomnim — v plačlini knjižici sem imel tri bankovce — za en rubel, za tri in za pet.

Pogledam v knjižico — prva dva sta tu, tretje pa ni.

— Križ božji, — si mislim, —

pomotoma sem mu stisnil v roko največji bankovec, da bi mu možgani zmrazili!

Prišel sem domov in malo je manjkalo, da nisem zajokal — tako mi je bilo hudo za bankovcem.

Doma mi pravi žena: — Kaj, pravi, novih potov le nja se ti je zahotelo? Evo ti, pravi, zdaj pa plačaj. Sugeriral ti je vražji doktor, pravi, da si mu dal namesto enega kar pet rubljev, a ti se še veseli tega. Rajše bi kadil, zlodej plešasti, kakor pa da mečeš doktorju bankovce.

Tedaj se je pa tudi meni posvetilo.

— Vidiš ga hudirja, si mislim, pa mi je res sugeriral. O ti parazit ti, si mislim, kakšne ideje sugerira!

Nemudoma sem se oblekel, da bi

se prej ne ohladil in odhitel k njemu.

— Dotaknil se vas ne bom, — mu pravim. Meni zavednost ne dovoljuje dotikati se zdravnikov, toda, mu pravim, sugerirati take ideje je netaktno.

On se je pa menda ustrašil in mi ponuja denar nazaj.

Jaz pa pravim: — Zdaj, mu pravim, mi ga ponujaš, a na kaj si mislil prej? No, mu pravim, to je pa res lepa praksa.

Tisti hip se pa prikaže na moje vprašanje medicinska soproga. In udarila sva se. A doktorja se niti s prostom nisem dotaknil. Zavednost mi ne dovoljuje dotikati se jih. Dotakneš se jih, potem te bodo po sodiščih vlačili.

Kaditi sem pa res nehal. Pa mi je le sugeriral, zlodej plešasti!

DRAGULJI V SMETEH

V angleški vasi Rainham v Essexu so našli nedavno v smeteh dragoceno ogrlico, vredno skoraj sedemdeset tisoč dolarjev. Pomotoma je bila vržena z ovojnim papirjem v smeti. To pa ni prvi, ne zadnji primer, da se najdejo take dragocenosti v smeteh. Večkrat kakor pomotoma pa pridejo dragocenosti v smeti namenoma. Pripeti se namreč rado, da zločinca ne begu svoj plen vržejo proč ali pa skrijejo. V nekem angleškem tedniku opisuje detektiv Cecil Bishop nekaj takih primerov.

Posebno znan je primer D. Melera. Pred vojno je bila ukradena v Parizu nad 25 milijonov vredna zbirka draguljev. Tatove so sicer zasačili, toda ena biserna ogrlica je bila izgubljena in lopovi niso hoteli priznati, kje je. Prišla je vojna in zadeva je zaspala. Detektiv pa ni pozabil na dragoceno ogrlico. Pri tatovini so bili udeleženi trije, eden je kradel, druga dva sta pa dobila vsak svoj delež. Zadržal je detektiv ugotovil, je bilo, da se je tat odpeljal iz neke kavarnarje na kolesu, toda plen je bil že poprej oddal.

Po vojni se je detektiv zglasil v dotični kavarni in vprašal po možu, ki je bil ukradel zbirko dragu-

ljev. V kavarni so se ga dobro spominjali in povedali so detektivu, da je baje padel v vojni. In vprašanje, kaj je z njegovim kolesom, so mu odgovorili, da stoji zarjavelo v kleti. Detektiv je takoj ponudil kavarnarju 200 frankov za kolo in ga seveda dobil. Kolo je bilo razbito, balanca vsa prevezana z žico, ko jo je pa detektiv odmotal, so prišli na dan po vrsti vsi biseri, kar jih je bilo v ogrlici.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. —

Uprava "G. N."

STRAŠNA TRAGEDIJA BEOGRADSKJE RODBINE

BEOGRAD, 26. decembra. — Ves Beograd je še danes pod vtisom strašne tragedije, ki se je dogodila v rodbini uglednega trgovca Tase Nerančiča, ki je imel največjo trgovino v Savamali. Ta tragedija se je odigrala na nerazumljiv način v četrti ob pol 2. popoldne. Nerazumljiva je tragedija zlasti zaradi tega, ker ni moglo dognati, da bi imela kakršnokoli predzgodovino. Vsi znaki govore, da je bil to čin abnormalnega, bolnega človeka. Z devetimi revolverskimi naboji je Milan Nerančič, 28-letni sin bogatega trgovca Tase ubil po obedu svojega očeta, svojo mater, težko ranil svojega brata Savo, potem pa z zadnjim strelom se sebi prestrelil glavo, da je v nekaj urah izdihnil v bližini.

Edina priča tega strašnega dogodka je dekla, Slovenka Marija Lončarjeva. Hiša, v kateri se je odigrala strašna tragedija, je enonadstropna. V pritličju je velika trgovina Tase Nerančiča, v prvem nadstropju pa s stanovanjem rodbine. Kakor ponavadi je Taso Nerančič okrog 1. popoldne zaprl trgovino in se podal v prvo nadstropje v sobo, kjer je bilo pripravljeno za vso družino skupno kosilo. Ko je bilo kosilo že končano je slišala Marija Lončarjeva iz sobe glasen smeh, kar naenkrat pa za poredoma strele. Po prvih strelah ki so sledili prav naglo, je tekla iz kuhinje v obednico, kjer se ji je nudil strašen prizor. Blizu vrat je ležal oče vseh krvav, mati je tekla proti drugemu izhodu, a jo je med tem z dvema strelj pogodil sin Milan, takoj nato pa se je Milan z revolverjem v rokah spoprijel z svojim bratom Savo. Nekaj trenutkov sta se ruvala, naenkrat pa sta počila zopet dva strela in tudi Savo je padel.

— Vpila sem na ves glas, pa mi je grlo odreklo in v glavi se mi je zavrtelo", je pozneje pripovedovala Marija Lončarjeva. Zaradi strela in vpilja so pridrli v hišo sosede in v bližini službojoči orožniki. Pred očmi orožnika si je pogledal Milan Nerančič strel skozi glavo.

Ta strašna tragedija je vsem velika uganika. Kakor že rečeno, je slišala dekla malo pred krvavim dejanjem se glasen smeh iz obednice in tudi o tem ničesar ne ve, da bi bili v hiši, kjer je služila že dalj časa, kakšni prepri. Milan, ki je povzročil to strašno tragedijo, je bil sicer že dalje časa čudak in se je večkrat dogodilo, da je bila dekla edina zveza med njim in ostalo rodbino. Milan je ždel v svoji sobi in dekla mu je morala večkrat tja prinesiti tudi kosilo in večerjo. Drugače pa, kakor zatrjujejo vsi sorodniki in znanci, so bili odnosi med očetom in sinom prav dobri. Oče je svojega sina Milana z velikimi gmotnimi žrtvami često poslal tudi v inozemstvo. Kakor vse kaže, je izvršeno grozno delo v nenadni duševni zmedenosti.

Večraj popoldne sta bila ob veliki udeležbi meščanov položena k večnemu počitku nesrečni trgovci Taso Nerančič in njegova soproga Olga. Sina Milana so pa že prej brez obredov pokopali na onem delu pokopališča, kjer so pripravili grobovi za ubijalce in samomorilce. Način teh dveh pogrebov v rodbinski grobnici in v kotu za samomorilce in ubijalce niti najmanj ne osvetljuje strašne tragedije. Tega ne more storiti tudi vsa rodbina, ki je v svojem mrtvaškem oznanilu med drugim napisala naslednje: Naši mili — nepozabljena roditelja Taso Nerančič, trgovec in mati Olga ter brat Milan so izdihali svoje plemenite duše 24. t. m. zaradi nesrečnega dogodka, ki je najhujše prizadel nas vse in zaradi katerega bomo večno žalovali —

NEMŠKI INŽINIR ORGANIZIRANO AVTOINDUSTRIJO

Iz Steyra poročajo, da je ruska vlada angažirala bivšega vodilnega inženjerja Steyrovih tvornic, dr. inž. Ferdinanda Porscheja, ki je v zadnjem času imel konstrukcijsko pisarno v Frankfurtu, za voditelja in organizatorja ruske avtomobilske industrije. Inženjer, ki je pristal na ponudbo, prejema baje fantastično visoko plačilo v dolarjih vsakega

ROMAN RUSKEGA DEKLETA

FRANCOSKO SPISAL CLAUDE ANET

PRVI DEL

Nad hišami in vrtovi se dremajočega mesta se je razgrinjalo čisto, svetlo nebo, po svoji jasnosti nebesnem loku jutranjih dežel podobno, njegova sinjina pa te je spominjala na nišapurski turke. Samo ščebetanje vrabecev, ki so se podili po strehah in vejah akacij, ter prijetno gruljenje goloba, sedečega na vršiču drevesa, so motili globoko tišino zgodnjega jutra. Tupatam si iz daljave zaslišal stokajoče škripanje kmetijskega voza, ki se je počasi bližal po razritem tlaku Sadovaje, najlepše in najodličnejše ulice mesta.

Oh robu širokega, prašnega, zapuščenega Stolnega trga se je vlekel lesen plot, obdajajoč dvorišče hotela Londona, čigar enolično pročelje s tremi nadstropji iz rjavogamna, brez pomolov, stolpov in stebrov je bilo moreče, kakor deževnem jesenski dan, dasi je bilo obrnjeno proti Sadovaji.

To je bil prvi hotel mesta in je slovel po svoji kuhinji, "Jeunesse doree", častniki, industrijanci in plemiči so obiskovali to znano gostilno, v kateri je igral orkester treh bledečih Judov in dveh Ukrajincev od popoldneva do pozne noči dolgočasne izvirke iz Evgena Onjgina in Pikove dame, solzave narodne pesmi in ritmično raztargane ciganske melodije. Te stene so videle veselih družin, sijajnih veselje in "orgij" — da rabimo ta izraz, s katerim so pri nas radi nazivali te prireditve hotela Londona.

Hotel je imel dva gostilniška prostora: veliko in malo dvorano. Manjših prostorov za ločene družbe pa ni imel. Tisti pa, ki so se radi shajali v manjše, zaključene družbe so najeli v prvem nadstropju posebne sobe, ki jih je imel vratar Lev Davidovič vedno pripravljene za svoje goste.

Ta Lev, Jud z ozko ležerico, trudnimi očmi, je bil neomejen gospodar hiše in najbolj znana osebnost mesta. Podočelski inženjirski so se potegovali za njegovo prijateljstvo in so se vselej ustavili v veži, da izpregovore z njim nekaj prijaznih besed. Lev je znal molčati. Njegovo molčljivost in druge usluge so mu dobro plačevali, bil je pač vratar slovečega hotela. Nešteto rožnatih bankovcev in celo petindvajsetrubelskih je molče in neopazeno vtaknil v žep, ne da bi mu mušica trenila na obličju. Te bankovce so mu po navadi izročale vroče roke moških, pričakujoč od njega pomoči pri kakšnih ljubezenski pustolovščini. Stevilo onih, ki so hoteli ohraniti v tajnosti svoje srečne ure, je bilo bržkone precej veliko, zakaj Lev Davidovič je imel tri hiše. To je bil dokaz, da je blagostanje narasčalo, da so ljudje denar z lahkoto zaslužili in ga veselo zapravljali. Skratka, življenje je teklo v tem mestu v vročih curkih, kakor so potekali vroči poletni dnevi nad stepo južne gubernije, katere glavno mesto je bilo. Ni ga bilo deželana, ki je obogatel bodisi z rudniki, z industrijo ali s kmetijstvom, da se ne bi spomnil nepozabnih veselje, ki jih je preživel v hotelu Londonu pri francoskem šampanjcu in v družbi ljubeznivih gospa.

Ena izmed treh hiš Leva Davidoviča je stala v odročni predmestni ulici, nedaleč od velike ceste, po kateri so požrtvovalni dirkači, naše dežele ponos, odvajali zaljubljen parčke, ki so radostno brzeli z vetrov hitrostjo po dobro oskrbovani cesti. Ta hiša je imela samo pritličje in eno nadstropje. Lev se je nameraval nekoliko sam v njej nastaniti, toda uredil je samo prvo nadstropje in namestil tam neko staro godrujavo žensko. Bilo je mnogo povpraševalcev za to stanovanje, ker mesto je v zadnjih letih z neverjetno naglico narasčalo in je primanjkovalo stanovanj, toda starka je vedno enako odgovarjala: da je stanovanje odano. Vendar pa ni nihče videl najemnika in brezumni ljudje so se čudili, da se Davidovič odreka velike najemnine, drugi so pomenljivo zmajevali z glavo. Res je bilo, da je marsikateri večer obstal pred majhno hišo voz, in skozi dobro zastirta okna

so uhajali posamezni lučni žarki še pozno ponoči na ulico.

Bilo je ranega jutra proti koncu maja, ob zori vročega dne, ko se naša povest pričene. Velika vrata hotela Londona so bila še zaprta, električne luči v gostilnici in veži so že davno ugasnile. Mala lesena vrata v dvoriščni pregraji so se škripajoč odprla in prikazalo se je mlado dekle, ki je za trenutek v negotovosti obstalo na pragu.

Deklica je bila oblečena v preprosto rjavo obleko in s predpasnikom iz črnega listra. Bil je to kraj najbolj znane gimnazije mesta. Resnoba temne obleke je blažil bel čipkast ovratnik, ki je bil zdaj nekoliko zmečkan. Proti predpisom je bila obleka spredaj nekoliko olpita, da si videl dražestni tanki vrat, na katerem se je prožno pozibavala majhna glavica. Obličje je obrobil bel slannik s širokim okrajkom, ki je bil ob straneh upognjen in podvezan na podbradku s črnim trakom. Živahno je sklonila glavo naprej, pogledala po zapuščeni cesti in po kratkem obotavljanju stopila iz vrat. Za njo se je prikazala druga deklica. Bila je nekaj let starejša, plavalasa, nekoliko bujna in nekam neokretna. Nosila je črno svilen krito in batistno bluzo pod pomladanskim plaščem.

Mlada deklica v kroju se je zavrnila, pogledala proti nebu, globoko vzdihnila čisti zrak kakor požirek sveže vode in rekla smejajoč se:

"Kakšna sramota, Olga, svetel dan je že!"

"Jaz sem hotela že davno oditi," je zamrmrala ta, "ne vem, zakaj si se tako dolgo mudila... ne, prav dobro vem! — In biti moram v pisarni ob desetih! Že zopet me bo oštel, ta samosilnik Perov. — Sploh pa sem preveč šampanjca pila!"

Gimnazijka jo je pomilovalno pogledala, zmignila nalahko z levim ramenom, kakor je bila njena navada, in ni nič odgovorila. Naglo je hodila, z lahkim brezskrbnim korakom, glasno peketajoč po asfaltu s svojimi visokopetnimi odprtimi čevlji ter se ozirala s z vravnano glavo okrog sebe. Občutila je veliko radost, da je prišla iz zakajene sobe v presenetljivo svežost nastajajočega pomladanskega jutra. Deklici sta šli preko obširnega Stolnega trga in se poslovili, ko je nenadoma zaslišala za seboj korake in se ozrla. Vitek študent v kroju, z dvema, v križ stoječima kladivama na čepici, je tekkel za njo.

Obstala je. Hladen, neprijazen izraz ji je legel na obličje, dolge obrvi je namršila. Študent, ki ni maknil pogleda z njenega obličja, je prišel v zadrego.

Tresoč se od razburjenja, je ječal:

"Oprostite, Arijana Nikolajevna. Čakal sem, kdaj boste sami. Nisem se mogel tako ločiti od vas. — Po vsem, kar se je med nama zgodilo..."

Z mirnim samozatajevanjem ga je prekinila:

"Kaj pa se je zgodilo, prosim vas?"

Mladenec je bil zdaj še bolj v zadregi.

"Ne vem," je ječal, "ne vem, kako bi vam to razložil... Zdelo se mi je... Ali ste bili hudi name? Obupal sem. Recite rajši takoj. — Tako življenje je neznošno" je zaključil izbegam.

"Jaz nisem prav nič huda na vas," je odgovorila Arijana, povdarjajoč vsako posamezno besedo. "Zapomnite si enkrat za vselej: jaz se nikoli ne kesam za svoja dejanja. — Ali se več ne spominjate, da sem vam prepovedala, da bi me na ulici ogovarjali? Čudim se, da ste to pozabili!"

Pod vtiskom ledenega deličnega pogleda se je za trenutek obotavljala, nato se je okrenil in se odaljil brez besede.

NADALJEVANJE SLEDI

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

POVESTI in ROMANI

OPLOŠNA KNJIŽICA

(Nadaljevanje.)

St. 15. Edmund in Jules de Goncourt, Renee Maupierin	40
St. 16. (Janka Samec) Življenje, pesmi, 112 str., broš.	45
St. 17. (Prosper Marince) Verne duše v vseh, povest, prevel Mirko Pretnar, 80 str.	30
St. 18. (Jarosl. Vrchlicky) Oporok lukovskega grafičarja, veseloizgra v enem dejanju, poslovalni dr. Fr. Bradac, 47 strani, broširano	25
St. 19. (Gerhart Hauptman) Petopletni zvon, dram. bajka v petih dejanjih, poslovalni Anton Funtek, 124 strani, broš.	50
St. 20. (Jul. Zeyer) Gompači in Komurazaki, japonski roman, iz češčine prevel dr. Fran Bradac, 154 strani, broš.	45
St. 21. (Fritolin Zolna) Dvanajst kristofanovskih zgodbi, II, 73 str. broš.	25
St. 22. (Tolstoj) Kreutzerjeva sonata	60
St. 23. (Sophokles) Antigona, Zolna igra, poslov. C. Golar, 60 str. broširano	30
St. 24. (E. L. Bulwer) Poslednji dnevi Pompeje, I. del, 333 str. broš.	90
St. 25. Poslednji dnevi Pompeja, II. del	90
St. 26. (I. Andrejev) Črne mase, poslov. Josip Vidmar, 82 str. broš.	35
St. 27. (Fran Erjavec) Hrepačnost in problemi strahova za hrepačnost, 60 str., broš.	35
St. 28. Tarzan sin opile	90
St. 29. Tarzan sin opile, trdo vez.	120
St. 30. Roka roka	25
St. 31. Življenje	25

St. 32. (Gaj Salustij Krisp) Vojna z Jugurto, poslov. Ant. Dokler, 123 strani, broš.	50
St. 33. (Ksaver Meško) Listki, 144 strani	45
St. 34. Domače živali	30
St. 35. Tarzan in svet	90
St. 36. La Boheme	90
St. 37. Misterij duše	10
St. 38. Tarzanove živali	90
St. 39. Tarzanov sin, trd vez	120
St. 40. Silka De Graye	120
St. 41. Slov. balade in romance	80
St. 42. V mrežu	10
St. 43. Namizijeni bolnik	50
St. 44. To in onkraj Sotle	30
St. 45. Tarzanova mladost, trd vez	120
St. 46. Glad (Hamsun)	90
St. 47. (Dostojevski) Zapiski iz mrtvega doma, I. del	10
St. 48. (Dostojevski) Zapiski iz mrtvega doma, II. del	10
St. 49. (Golar) Bratje in sestre	75
St. 50. Idijot, I. del (Dostojevski)	90
St. 51. Idijot, II. del	90
St. 52. Idijot, III. del	90
St. 53. Idijot, IV. del	90
Vsi 4 deli	325
St. 54. Kamela, skozi uho sivanke, veseloigra	45
Slovenski pisatelji II. z.:	
Petrova povest, Miroslav Silke, Valjuda Pero i Perica, Črtice	250
Tigrovi zobje	10
Tik za fronto	70
Tatit, (Berk), trd vez.	75
Tri indijanske povesti	30
Tunel, soc. roman	120
Trenutki oddiha	50
Turki pred Dunajem	30
Tri legende o razpeli, trd vez.	65
Traško	90
Traško in črna gora (Rapa)	10
Ves. mala izdaja	10

Tisoč in ena noč:	
I. zvezek	130
II. zvezek	140
III. zvezek	150
3 KNJIGE SKUPAJ	375
V krempljih inkvizicije	130
V robusi (Matije)	125
V gorskem zakotju	35
V oklopniku okrog sveta:	
1. del	90
2. del	90
OBA SKUPAJ	180
Veliki inkvizitor	10
Vera (Waldova), broš.	35
Vojaka na Balkanu, s slikami	25
Vrtinar, (Rabindranath Tagore), trdo vezano	75
broširano	60
Volk spokornik in druge povesti	10
trdo vezano	125
Višnjega repatja, roman, 2 knjigi	130
Vojni, mir ali poganstvo, 1. zv.	35
Vojni, 2. zv.	35
Valentin Vodnika izbrani spisi	30
Vodnik svojemu narodu	25
Vodnikova pratika I. 1927	50
Vodnikova pratika I. 1928	50
Vodniki in priporoki	60
Zmisl smrti	60
Zadnje dnevi nesrečnega kralja	60
Za krahom, povest	35
Zadnja kmetička vojaka	75
Zadnja pravda, vez.	70
Zgodovina o nevidnem človeku	35
Zmaj iz Bosne	70
Življenje slov. trpina, izbrani spisi	
Aleševce, 3. zv. skupaj	150
Zlatokopi	20
Zemni naše Koprnic	45
Zmaja in kmetička g. Rapa	45
Zmaja v	45

Pomladni Sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.
Za Glas Naroda priredil I. H.

51

(Nadaljevanje.)

— Popolnoma se ne. Kaj ne greste; gospod stotnik ne bo imel nič proti temu, če tudi greste, ne da bi ga prej vprašali.

— On, ne, — toda gospa. Pa nič zato. — Hitro odide, medtem pa pride dr. Kornelius.

— Sestra Konsuelo, za božjo voljo, — kaj pa je vendar, — vzkliske prestrašen, — kako pridete tu sem — kaj je? Ali ve gospa Wolf?

— Nič ni, gospod doktor, — pravi s slabotnim glasom in se skuša sinesati, — nič, dolgo niste prišli, jaz pa sem hotela iti. Pa sem nekoliko izmučena in sem ravno naročila voz. Nisem mogla priti niti do one klopi tam-le. Prosim, ne povejte zgoraj nič o tem. Razburjen in v skrbeh stoji pred njo.

— Konsuelo, ne delajte nikakih neumnosti. Naš mali bolnik je izven nevarnosti, zdaj pa ste mi vi zboleli. Pozneje takoj pridem k vam.

Medtem pa pride voz in doktor ji pomaga na voz. Nato pa gre navzgor in pove, da pride popoldne sestra Ana. Resnega obraza tudi pove, da je v velikih skrbeh za sestro Konsuelo. Povedal je, da ni bila zmožna iti peš domov in da jo je našel na stopnicah napol nezavestno.

Z veliko skrbjo posluša Wolf, Gabrijela pa zaničljivo pripomi, ko je že zdravnik odšel:

— Zdi se mi, da se je tudi dr. Kornelius zagledal v to lepo goseno, Marija Winterjeva, in da ga je s svojim nežnim bitjem zaslepila. Ko bi vedel, kako burno življenje ima za seboj takomimovana sestra Konsuelo, — kako lepo ime! — Ti molčiš? Se menda tudi čudiš nad njeno predrznostjo, da se upa priti v našo hišo, — kaj pa pravzaprav misliš?

— Povedal ti bom, kaj nameravam, kadar je Lazo zopet zdrav. Za sedaj nimam še pojma o tem. — Kaj mislim! — Da že onečisti sestro Konsuelo, ako le imenuješ njeno ime; da nisi vredna zavzeti čevljev temu angelju podobnemu bitju.

Wolf gre iz sove in pusti Gabrijelo, ki je divjala od jeze. Njegova mirnost, ki pa je bila samo zunanja, jo je najbolj jezila.

Dr. Omanova je Mariji pomagala sleči se, kajti bila je tako slaba, da je komaj premikala roke. Kot odlomljena evetka je slovala na roki majhne, okrogle gospe.

— Reven; gotovo ste imeli zelo težavne noči. Dr. Kornelius mi je vedno meral poročati o vas. Pa hvala Bogu, otrok je rešen!

Marija sam piskima, da bi govorila, je bila preslaba. Konečno se je meglja brez skrbi stegniti v postelji. Njeno obličje je bilo tako belo kot blazina.

— O, kako je to prijetno, — pravi Marija tiho s globokim vzdihom, — kako lepo bom spala.

Nežno gladi gospa Omanova razpuščene lase svoje ljubljence.

— Da, le spite. Kako dobro vam bo to delo, — in poljubi jo na jasno čelo.

Marija trudna zapre oči in kmalu so dolgi dibi naznanili skrbni gospej, da je zaspala.

Bilo je nekaj dni pozneje. Marija sedi pri oknu svoje sove in nekaj šiva. Bila je sicer mnogo boljša, četudi je bila še vedno zelo blede. Dolge noči brez spanja in razburjenja zadnjih dni — vse to je minovalo na njo. Gabrijeline zaničljive besede ob slovesu so jo neizmerno ranile in nikdar ni mogla na to pozabiti. Preveč jo je bolelo. Dva dni je skoro neprestano spala ter se je saj nekoliko opočila.

— Saj sem si mislila, — pravi gospa Omanova, ko pride v sobo in ji šivanje vzame iz roke, — Vedela sem! Zdaj ne smete prav nič delati, pa nikdar ne ubogate.

— O, tega ne smete reči, tetka; toliko sem bila vedno poslušna, da se niste mogli pritoževati proti meni, — pravi Marija smeje, — zdaj pa sem zopet popolnoma zdrava.

— Tako daleč se nismo. Povem vam, vsi smo bili zelo v skrbeh zaradi vas, pred vsemi pa, no, saj veste, kdo — zares, ganljivo je bilo.

Oblak se pokaže na vedrem Marijinem čelu in povese oči.

— Res draga moja, ne zamerite mi, toda ko sem videla solze v očeh tako dobrega dr. Korneliusa — o Bog, —

— Gospa, prosim vas, ne mučite me tako. Zdaj se počutim mnogo močnejšo in zopet lahko opravljam svojo službo. Samo spanja mi je bilo treba. — Kako pa gre sedaj mojemu malemu bolniku? Ali vam je dr. Kornelius o njem kaj povedal?

Gospa Omanova molči. Ni vedela takoj, kaj naj bi odgovorila.

— Torej, ne govorite nič! Povejte vendar! — boječe sili Marija.

— Dr. Kornelius ni nič kaj zadovoljen, — odvrne gospa.

— Ne? In zakaj ne? — Sree ji bije in nehoti položi roko na srce. Tako rada je imela Lazota, da bi dala vse, da bi ga rešila.

— Tega vam ne morem razložiti. Vprašajte doktorja, danes opoldne bo pri nas. Ali pa tudi veste kaj novega? Pečena gos za današnji praznik.

— Kako lepo od vas, — pravi Marija raztreseno; njene misli so bile pri Lazotovi postelji in pred seboj vidi Wolfa v njegovem strahu.

— Da, in mogoče tudi uganete, kdo vam je poslal četlice, ki so danes zjutraj stale pred vašo posteljo, — govori gospa Omanova dalje, ne da bi se ji posrečilo spraviti Marijo iz njene naklonjenosti.

Izraz njenega obličja je bil poln skrbi. Najrajši bi bila takoj hitela k Lazotu, da bi mu stregla toliko časa, da ozdravi. Toda pot tja ji je bil zaprt. Nikdar ni mogla več prestopiti praga one hiše, katere gosposinja ji je mesto tople zahvale zaluzala v obraz največje žalitve.

Opoldne ji je dr. Kornelius na njeno vprašanje tudi povedal, da se je Lazotovo zdravje poslabšalo, posebno ne mara sestre Ane in svoje matere. Vedno zahteva drugo teto, ki je rekla, da bo zopet prišla, pa ni držala besede.

— Pa tudi gospa pl. Wolf je najslabša postrežnica, kar si jih morete misliti. Mesto da bi mirila otroka, pa ga vedno razburja s svojim tannanjem in stokanjem. Stotnik izgleda bolan, izdelan in ne govori ničesar. — Kar mrzlo mi gre po telesu, kadar mi udari v nos duh te hiše. Danes zvečer grem še enkrat tja, — sko nca mladi zdravnik, — samo da bi tega otroka izvelkel iz bolezni, kako hvalen bom Bogu za to milost!

— Tedaj pozdravite Lazota in prosim, recite mu, da pridem jutri, — pravi Marija. — V tem trenutku je bilo vse pozabljeno. Vsaka jeza je bila zadušena vsled njenega velikega usmiljenja.

Toda naneslo je tako, da je je še prej videl. Po večerji sedi z

"Ne, Rabim Vas Več!"

Pravi foreman, če ne morete več tako delati kakor ostali.

Ne dajte mu prilike, da bi to rekel vam. Bodite sposobni. Vsak večer rabite slavnih, stari

Varstvena **PAIN-EXPELLER** * Znamka
Reg. U. S. Pat. Off.

Masirajte svoje mišice z njim.
Namazite se po prsih in preprečite prehlad.
Zaščitite svoje delo z zasčito svojega zdravlja.
PAIN-EXPELLER vam bo pomagal.

35c in 70c * Napredaj vsepovsod
* Pristni ima SIDRO varstveno znamko.

gospo Omanovo v sprejemni sobi, ko nekdo pozvoni. Prestrašeni skočite obe pokonci. Služkinja pride v sobo.

— Nekaj vojak, gospa doktorica.

— Ali mu niste povedali, da je gospod pri "Levu"?

— Da, rekla sem mu, toda noče tja in hoče govoriti z vami.

— Potem naj pride sem in naj ne čaka zunaj, — pravi nejevoljno, — mogoče ima kako naročilo štabnega zdravnika.

Obe se zganete, ko vstopi — stotnik Wolf. Opraviči se, ker je prišel tako pozno, nato pa se obrne k Mariji, ki stoji trepetaje in v strahu pred njim, tako da se z obema rokama prime za sree.

— Dr. Kornelius me pošilja. Gotovo boste toliko prijazni, da boste še eno noč čuli pri mojem otroku. Lazo vas vedno zahteva. Ne prestanite vas klicati. Zopet je zelo bolan. Nisem ga mogel drugače pomiriti, kot da sem mu obljubil, da grem po vas, toda vi sami ste bolni.

— O tem ni vredno govoriti, gospod stotnik. Na vsak način grem; v petih minutah sem zopet tukaj. — In takoj odide, da se pripravi.

Zdaj je šele imela gospa Omanova priliko, da se opraviči za neolikanost svoje služkinje. Wolf pa zamahne z roko in pravi:

— Dr. Kornelius mi je rekel, da je bila sestra bolna.

(Dalje prihodnjič.)

KULT PTIC NA KITAJSKEM

Imeti ptice v kletki, je bilo pred kratkim na Kitajskem prepovedano. Oblasti v mestu Peipingu so Kitajcem prepovedale nositi po cesti ujete ptice na sprehod, kakor je bil doslej stoletni običaj. To je morda za ptice dobro, pravi prepoved, škoduje pa javni morali in ugledu posameznika. Župan Joju je javno pograbil "može in žene, ki porabijo skoraj ves svoj čas s tem, da se bavijo s pticami."

Toda nihče se ni zmenil za te odredbe in policija se ni upala a-retirati odlične in ugledne pred vsem pa številne šetale, ki so ravnali slej kakor prej po starem običaju. Tako je notranje ministrstvo prepovedalo imeti ptice v kletkah, bodisi na cesti, bodisi doma. Ker pa imajo v vsakem kitajskem domu ptice v kletkah in so Kitajci v splošnem veliki ljubitelji ptic, je stala policija ponovno pred nezvedljivo nalogo. Tedaj je peipingska mestna oblast prepovedala trgovino s pticami in je zagrabila zlo pri korenini.

Treba je poznati kult ptic na Kitajskem, da bo razumel, kaj to pomeni. Ob določenih urah — zjutraj ali zvečer — nosijo lastniki ali kulji v razkošno okrašenih kletkah k "pevskim uram". V

Sanghaju je središče ptičjega življenja. Tibetska cesta in "Konservatorij" je ograja iz deska, ob katerih se učitelji in učenci med pticami po več ur na dan posvečajo svoji nalogi. Učitelji med pticami nudijo lastnikom majhen postranski zaslužek, ker je treba za postavitev svoje kletke poleg kletke priznanega pevca odračunati majhno odškodnino. Običajno se ljudje zmenijo v tem pogledu za cel mesec.

Štedljivost Kitajci nosijo svoje ptice v ptičjo centralo z upanjem, da bodo njihovi okrilni pevci posneli kakšno melodijo od svojih boljše treniranih sosedov.

Kitajci imajo celo ptičje zdravnike, ki postavljajo svoje diagnoze, podeljujejo nasvete in zapisujejo včas naravnost fantastične diete, če ptiček kdaj ni čisto na višini.

Med najpriljubljenejše ptičje pevce spada "škrjanec sto duhov" iz Mongolije. Za zabavo držijo te škrjance v čajnarah, kjer se udeležujejo pevskih tekem. Kletke postavijo med lepo scenerijo, pogostoma v vejevje vitkih vrh, ki se zrcalijo v vodovju zasanjanih jezerc.

Toda teh starih običajev postaja zdaj konec.

DEPORTACIJA ZA UPORNIKE

Ker so mornarji nemškega tovornega parnika "Boeckenhelm" zastavkali, ker jim je bila znižana plača, so bili poslani pod obdolžbo upornikov na Ellis Island in bodo deportirani.

Mornarji trdijo, da jim je bila plača zadnje mesece že dvakrat znižana in da dobivajo sedaj samo še \$15 na mesec.

SPREMENBE ZNAČAJA Z OPERACIJO

Ali more predružen obraz človeka predruženosti človekovega duha in njegov značaj?

Od vseh izkušenj, ki si jih je medicina pridobila med svetovno vojno, so najzanimivejše izkušnje z uporabo plastične kirurgije.

Ugotovljeno je, da so z novimi obraznimi potezami dejansko v zvezi tudi spremembe v človekovem značaju in to brez izjeme. Izkušnje po svetovni vojni so potrdile, da ustvarja nov nos ali nova čeljust duševnost, ki je prej človek ni imel ali pa je podzavestno.

Mož, ki so mu iz mesa na prsih naredili novo čeljust, je bil cele mesece pred operacijo pobit in muhast. Čim pa je čutil, da ima novo čeljust, je postal naravnost vesele in energične navede, ki ustrezajo povsem energični liniji, ki jo je dal kirurg njegovi novi čeljusti. Še več, njegovi prijatelji pripovedujejo, da je imel prej neizrazito čeljust in da ni nikoli verjel v svoje sposobnosti. Danes je lastnik zelo trdnega podjetja. Presajeni kos mesa mu je služil torej bolj nego prejšnja, grda čeljust, ki mu jo je granatni drobec tako ustrezljivo odstranil.

Seveda ne more biti vsaka operacija tako uspešna. Če vodi do trdih, negativnih potez, tedaj postane pacient lahko duševno len in negibčen. Če obraz odreče svoje delo, mu dozdevno sekundira tudi duh.

Čudno pa je, da se takšen izraz dostikrat spremeni po drugače uspešni operaciji sam po sebi in sicer zelo očitno. Zakaj to in kako na to vprašanje znanost še ne ve odgovora.

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE

štiri krasne knjige stanejo s poštino vred

\$1.35

"GLAS NARODA"
216 W. 18th St.
New York

POZOR ROJAKI IN UPNIKI SAKSER STATE BANK V LIKVIDACIJI

Vsa pisma, ki se tičejo Glasa Naroda, naročnino, naročila za knjige itd., je treba pošiljati na naslov: "Glas Naroda", 216 West 18. Street, New York City. Pisma, ki se tičejo Glas Naroda, pa so poslana na Sakser State Bank, bodo vrnjena.

Vse zadeve, ki se tičejo Sakser State Bank, kot na pr. terjatve, vprašanja itd., je treba pošiljati na njen naslov 82 Cortlandt St.

Kdor od banke še ni sprejel tiskovin za terjatve, naj takoj piše banki po nje. Nekatera pisma, vsebujoča tiskovine, je namreč pošta vrnila.

Ako je bila izstavljena bančna knjižica na dve osebi, morata terjatve obe osebi podpisati, četudi se nahajata ena v Ameriki ena pa v Evropi.

Ako sta imeli naprimer mati in hči naložen denar na eno bančno knjižico, morata terjatve obe podpisati, bodisi da živita skupaj, bodisi da se nahajata v dveh različnih deželah.

Podpis na terjatvi mora biti istotak kot je podpis na karti, ki se nahaja v banki. Vsaki terjatvi ("Proofs of Claims") je treba priložiti bančno knjižico, ako se pa terjatve tiče neizplačane denarne pošiljave, ji je treba priložiti originalno potrdilo.

Kdor je poslal banki terjatve, pa ni dobil od nje potrdila, naj piše ponj.

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogranah parnikih:

P A R I S 15. jan. (10 P.M.)

ILE De FRANCE 30. jan.; 17. feb. (12.05 A.M.) (12.05 A.M.)

Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebni kabini z vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slava fran-coska kuhinja. Izredno nizke cene. Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
19 STATE STREET
NEW YORK, N. Y.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

(ENGLISH-SLOVENE READER)
Stane samo

\$2.—

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE.

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR — L. 1932

150 strani
dobrega
čtiva

S poštino SAMO

50c

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

KOLEDAR LAHKO DOBITE TUDI PRI NAŠIH ZASTOPNIKI

POVESTI: Koliko zemlje potrebuje človek, Kena-Kena, Opal, Baklanov, Ne-znanec, Napadi mravelj. POUČNI ČLANKI: Kako bo reformiran Koledar, Izrabljanje solne toplote, Vizija bodoče vojne, Poganski in krščanski talisman, Čudeži indijskih fakirjev, Grafologija, Petiletka, Angleška svetovna moč, Kako je treba spati, Smrtonosni zvočni valovi, Kukluksklan, Simbolika rok, Elizejska palača, Prebivalstvo Jugoslavije. OPISI: Božja pota, Življenje v širnem gozdu v okolici Sneznika, 2000 let pred Kolumbom, Raj na koncu sveta, Moji doživljaji v Hampshire, Dvajsetletnica potopa "Titanica", Osvobodjenje Maribora, Dva-najst človeških tipov.

Razne
povesti in
članki

Opisi,
raznoterosti,
slike